Утвердження народної моралі та внутрішньої краси людини у п'єсі І.П.Котляревського "Наталка Полтавка"

Велич і значення письменника вимірюються тим, наскільки глибоко коріння його творчості сягає народного життя і наскільки адекватно він відбиває передові ідеали свого часу. Ці вимоги народності і прогресивності мистецтва органічно втілені в художніх творах І.П.Котляревського.

Виявляючи глибокий інтерес до російської і світової драматургії і театру, Котляревський і Щепкін усвідомлювали, що настав час для створення українського національного театру. Першою ластівкою стала п'єса "Наталка Полтавка", яка ось вже більше 150 років не сходить зі сцени.

В порівнянні з "Енеїдою" "Наталка Полтавка" була важливим кроком письменника на шляху до реалізму й народності. Він звільнився від бурлескного жанру і створив образи людей, взятих із реального життя.
У центрі твору — образ простої сільської дівчини. Вона працьовита, розумна, скромна, дуже любить матір:

Не багата я і проста, по чесного роду,
Не стиджуся прясти, шити і носити воду.

Але ніжна й сором'язлива дівчина, коли це потрібно, виявляє мужність і рішучість. Вона захищає свою гідність, розуміє, що шлюб з матеріального розрахунку не принесе їй щастя. Проте, щоб заспокоїти матір, Наталка дає згоду на весілля з нелюбом. Внутрішня краса героїні розкривається в тому, що вона здатна на самопожертву заради матері.

З щирою симпатією і реалізмом виписаний образ прибитої горем матері Наталки, яка безмежно любить свою дочку, але безпорадна перед безталанням:

Чи я тобі, дочко, не добра желаю,
Коли кого зятем собі вибираю?
Ой дочко, дочко! що ж мні начати?
Де ж люб'язного зятя достати?

У порівнянні з Возним розкривається і характер коханого Наталки — Петра. Вони обидва відмовлюються від Наталки один на користь іншого, але Возний при цьому дуже гнівається, а Петро готовий на самопожертву заради "щастя" Наталки. Реалістично подано у п'єсі й образ Миколи, бідняка-сироти. Життєрадісний і веселий Микола глибоко співчуває бідним і намагається всіляко допомогти Наталці і Петру. Можна позаздрити цій людині, в якій стільки сил і енергії, оптимізму і волелюбності.

Пісні, якими насичена п'єса, сприяють глибшому розкриттю ідейного змісту твору, внутрішнього світу його персонажів:

Ой я дівчина Полтавка,
А зовуть мене Наталка:
Дівка проста, не красива,
З добрим серцем, не спесива.

Слід підкреслити, що селянам, чиї образи виведені в п'єсі Котляревського, властиві кращі риси народного характеру, високі моральні якості, волелюбність, патріотизм. І той факт, що п'єса і досі користується популярністю, підтверджує її значущість і навіть сучасність.